

YAHUDİ İSTİLASINA KARŞI YENİ BİR AVRUPA!

analiz
Dr. Abdulkadir
TURAN

Bugün Avrupa, gizli bir Yahudi istilası altındadır. Bu, Avrupa insanı için bir sır, bilimler için ise malumun ilamı gibidir.

Yahudiler, bu sırrın anlaşılmasını istemiyorlar. Büyük bir ihtimalle bu önlemler, mahzenlerdeki Yahudi akademilerinde en ince ayrıntısına kadar işleniyor. Ama bunu ne Avrupa insanı ne de bir başkası biliyor.

İnaniyorum ki geleceğin dünyasında siyaset stratejilerinde "müphemlik" gibi "sır sosyolojisi" de çok konuşulacak ve Yahudilerin; halkların hallerini anlamaları için aldıkları önlemler üzerine ansiklopedi boyutunda eserler üretilecektir.

Bugünün dünyasında ne çıplaklık ne fuhuş ne sair eğlenceler ne alkol ne uyuşturucu, sadece çıplaklık, fuhuş, eğlence ve uyuşturucudur. Bunlar, "politik günah" bağlamında birbirini tamamlayan istila unsurlarıdır. Yahudi uygarlığının geçmişin zalim uygarlıklarından devşirip sosyal bilimlerin desteğiyle birbirini destekleyecek şekilde organize ettiği birer kitle imha silahıdır bunlar.

Yıllar önce sosyoloji alanında yüksek lisans yaparken bize "Türkiye'nin güvenlik sorunları nelerdir?" diye sormuştuk da bu kitle imha silahlarından söz etmiştim. Sonra gazetemizdeki analizlerde de "politik günah" kavramını kullandım ki sanırım ilk kez böyle bir kavram kullanılıyordu. Ne yazık ki sesimin yeterli kadar çıkmıyor. Samimi okurumuz özgün üretimleri, çoğu zaman "araştırma yazısı" diye okuyor ki bu da yazının maksadına ulaşmasını engelliyor.

Çağımız, silah bağlamında daha çok atom bombası ve diğer nükleer silahlar olmak üzere ateşli kitle imha silahları ile anılıyor. Oysa politik günah, ateşli kitle imha silahlarından çok daha öldürücüdür.

Politik günahları, sair kitle imha silahlarından ayıran bunların toplumlara zevk ala ala ve uzun sürede öldürmesidir. Burada günaha sürüklenen, kendisinin ve neslinin tükeniş sırasında zevk aldığı gibi, günah kitle imha silahını kullanan da zevk alıyor. Zira tükettiği kitle, hiç direnmiyor, kendisine teşekkür ediyor ve kendisine iktisat sağlıyor. Bunun en bariz misali kendisine uyuşturucu temin edilen bağımlıdır. Uyuşturucu onu öldürdüğü hâlde, onu kullandıktan zevk alır, onu temin edene teşekkür eder ve ona para verir.

Bugün Avrupa, politik günahı yayan güç olmaktan öte, politik günah istilasını en çok yaşayan kıta konumunda. Avrupa bu hâlden kurtulmazsa politik günah kitlesel imha silahı, eninde sonunda onu mütemadiyen atom bombasına maruz kalmış gibi imha edecektir.

Avrupa, buna mahkûm değil, dilerse bundan kurtulabilir. Dolayısıyla Avrupalıların çok bildiği bir ifadeyle yeni bir Avrupa mümkün!

YENİ BİR AVRUPA!

"Yeni Avrupa" kavramı, çağımıza göre Roma Avrupası; Hıristiyan Avrupa ama en çok modern Avrupa için kullanılmıştır. Günümüzde modern Avrupa'nın da eskidiği düşünülmekte, yepeni Avrupa'dan söz edilmektedir. Kimilerine göre ise "Batı, hep Batı'dır!" dolayısıyla "Yeni Avrupa"dan söz etmek bile abes, tarihsel süreç içinde hep gelişen, sürekli ilerleyen bir Avrupa var.

Lâkin geldiğimiz nokta, Avrupa için bir gelişme değildir. Avrupa, iktisadi, bilimsel ve teknik anlamda gün geçtikçe dünyanın pek çok noktasına gerisine düşüyor. Batı, Avrupa gün geçtikçe bir müze misali, bir turistik gezi ve o gezilere yönelik hizmetlerde iş alanına dönüşüyor.

Çağımız, Avrupa'nın gelişmesine değil, içten içe ölümüne tanıklık ediyor. Hatta ölmüş bir Avrupa'nın kalıntılarının bir müze envanteri gibi sergilenmesine. Avrupa'nın yenilenmeye ihtiyacı var ve bu yenilenme, ancak Son Din İslam'ın ihyasıyla mümkündür. Geleceğin Avrupası ancak Müslümanlaşarak yenilenebilir. Yeni bir Avrupa, son beş yüz yıl bağlamında ancak Müslüman bir Avrupa'dır.

TARİHİ İSLAM TECRÜBESİNİ SORGULAMAK

Avrupa'nın İslam tecrübesi, Avrupa için bağlamında (1) Endülüste tecrübesi (2) Osmanlı tecrübesi olmak üzere iki yönüdür.

Her iki tecrübe de bizde kutsanıyor ve kutsal alan dışındaki bir sosyal mesele, kutsanma boyutuna çıkarıldığında, kutsanma o meselenin anlaşılmasının önünde engeldir.

Bizim her iki tecrübe konusunda da bugün muhtaç olduğumuz kutsamak, daha çok kutsamak değil, doğru analiz etmektir.

Başlı başına bir analiz konusu olan Endülüste tecrübesi, İslam aleminde özgün ve başarısız bir tecrübedir. Şöyle ki İslam, Hz. Ömer, Allah ondan ve bütün Ashab'dan razı olsun, devrinde Araplar dışındaki dünyaya açıldı. Hz. Ömer, Arap olmayan unsurları aynen Hz. Peygamber salallahü aleyhi ve sellem'in farklı Arap kabilelerini İslam'a kabulü

gibi, İslam'a kabul etti. Onların dil, lehçe ve ağzları başta olmak üzere insanı birikimleri ve İslam'a aykırı olmayan kültür unsurlarını muhafaza edecek bir yönetim tarzı içtihadı ortaya koydu. "Ashab Uygulaması" diyebileceğimiz bu uygulamada, her toplum kendi kültüründe Müslüman oldu ve hepsi İslam medeniyeti çatısı altında Ümmeti oluşturdu.

Endülüste bundan farklı bir yol takip edildi, Müslümanlaşma, bir tür Araplığa geçiş kabul edildi. Böylece Endülüste İspanyol Müslüman kültürü yerel unsur bağlamında dilsiz ve dolayısıyla eksik kaldı. Bugünden baktığımızda şundan eminiz ki eğer Endülüste İspanyol dili ile bir Müslüman kültürü oluşsaydı bugün bambaşka bir İspanyadan ve belki bambaşka bir Avrupa'dan söz edecektik. Nitekim İslam, gittikçe Avrupa ve Amerika'da İspanyollar arasında ilgi görürken yeni Müslüman İspanyollar, "Biz dinimizi değiştirdik, kültürümüzü değil!" diyerek İspanyolcaya ve İspanyol uygarlığına sahip çıkıyorlar. İspanyolcayla İslam'a davette bulunuyorlar ve çok da başarılı oluyorlar.

Osmanlı tecrübesine gelince Osmanlı, bir gaza devleti olarak fetihlerde ne kadar cesur ise Moğol istilası sonrası büyük devlet olarak o ölçüde sentez bir devlet ve o ölçüde İslam'a davette ısrak bir uygulama içindeydi. "Osmanlı müsahahası" diye anlatılan ve özü İslam'dan gelen, tatbikatı ise Osmanlıya ait olan uygulama, Doğu Avrupa'nın İslamlaşmasını önüne geçmiş, Osmanlı'nın Avrupa'da davet, dolayısıyla aydınlanma değil, hep askeri fetihlerle anılmasına yol açmıştır.

Endülüste, Müslümanların ilk ve kalıcı kaybettiği coğrafya iken Osmanlı Avrupası İslam tarihinde bu kadar uzun süre Müslümanlarca yönetilip Müslümanlaşmayan yegâne coğrafyadır. Her iki tecrübede mesele, yermek değil, anlamak ve daha iyiyeye yönelmek olmalıdır ki buna tövbe denir. Ki tarih konusunda her zaman tövbe ihtiyacımız vardır.

GÜNCEL MÜSLÜMAN UYGULAMASINI SORGULAMAK!

Avrupa'ya yönelik güncel Müslüman uygulaması hem tebliğ dilinde hem siyasi olarak kusurludur.

Avrupa, bugün pek çok konuda Müslümanlardan ileride olmasına rağmen, Müslümanlar İslam davetinde bulunurken Avrupalıları kendilerine tabi olmaya çağırıyorlar. Oysa olması gereken Avrupalıları kendilerine baş olmaya davet etmelidir. Nitekim Müslümanların Türklerle İslam'a davette çok dilendirilmesi de böyle bir yanı olmuştur. Müslümanlar, Türklerin savaş kabiliyetine

muhtaçtırlar ve Türkler, Müslüman olunca Müslümanların başına geçtiler. Bugün Müslümanlar, o gün Türklerle muhtaç olduklarından daha çok, bir büyük toplumun Müslüman olmasına muhtaçtırlar. Bu büyük toplum, neden Avrupalılar olmasın?

Bu bağlamda Müslüman olan Avrupalıların İslam'a aykırı olmayan isimlerinin değiştirilmesi ve hayatlarını Araplaştırılması ya da Türkleştirilmesi İslam'a davet esaslarına aykırıdır, milliyetçilikten etkilenmiş sentez bir davet tarzıdır. Bu davet, bazı insanların Müslüman olmasına sağlayabilir ama kitlesel bir Müslümanlaşmayı engeller.

Siyasi olarak ise biz, Avrupa'ya hâlâ Avrupa'nın en büyük düşmanımız olduğu Bizans ve Katolik Avrupası olarak bakıyoruz. Bu günler geride kaldı. Avrupa, bugün en büyük düşmanımız değil, halklar bağlamında düşmanımız da değil. Avrupa da bugün bizim gibi mağdur ve kurtuluşa muhtaç!

Öte yandan güncel Avrupa'ya ise Yahudi uygarlığının el koyduğu sosyal bilimler penceresinden bakıyoruz. Bu da bizim Avrupa'yı Yahudilerin dilettiği gibi anlamamıza yol açıyor. Biz Avrupa'yı özgür zannederken Avrupa esir olmuş, Avrupalı bunun farkında olmadığı gibi, biz de farkında değiliz. Çünkü onlar gibi biz de Yahudi uygarlığının önümüze koyduğu sosyal bilimler penceresinden bakıyoruz.

İKİ ÖNERİ; YENİ BİR SOSYAL BİLİMLER VE YENİ BİR DAVET

Bugün Müslümanlar, suya ve havaya muhtaç oldukları kadar kendi sosyal bilimlerini üretmeye muhtaçtırlar. Bizim sosyal bilimlerimiz, bugün için günahı salt insanî bir zafiyet olarak değil, "politik günah" olarak görecektik, bu yönde kendi kavramlarını üretecektir.

Avrupa'nın güncel baş sorunu politik günah, tarihsel sorunu ise kibirdir. İkisinin buluşması, yeni bir Avrupa aydınlanmasının önünde engel teşkil etmektedir.

Sosyal bilimlerimiz, Avrupa'nın durumunu tahlil ederken özgürleşmekten değil, Yahudi istilasına uğrayan bir Avrupa'dan söz edecek, Avrupalıları kendilerini aydınlanmış bir numaralı toplum olarak görme kibirinden de kurtaracak ve onları aydınlanmaya muhtaç olduklarına ikna edecektir.

Davet dilimiz de salt bireysel tebliğ dilinden, Avrupalıları tarihsel bir güç ve pek çok hususta insanlığın önünde olan bir toplum olarak kitlesel olarak İslam'a davet diline doğru kapsam genişlemesine uğramalıdır. Başka bir ifadeyle davet dilimiz, Avrupalıların siyasi geleceklerine de hitap etmeli ve Avrupalıları

İslam'a şerefienip insanlığın önderleri arasında yer almaya çağırmalıdır.

Bu bağlamda, Yahudilerin Ukrayna üzerinden Avrupalılara yaşattıkları Rus tehdidi de kapsamlı bir İslam daveti için imkana dönüşebilir.

SONUÇ OLARAK!

Bütün büyük askerler gibi, çağışkan toplumların da iyi danışmanlara ihtiyacı vardır. Geçmişin büyük askerleri ve çağışkan toplumları Avrupalılar, zevk ve sefa içinde tüketime mahkûm olmuşlar, nefislerini tatmin ile uğraşırken Yahudi'nin onları nereye sürüklediğini bilmiyorlar.

Özellikle Ukrayna üzerinden diriltilecek Rus istilası korkusu, Avrupalının zevk tutkunluğunu korku ile bütünüştürmüş, zevkine düşkün olanın hayatını bile kaybetme korkusuna sürüklenmesiyle Avrupalı düşüme kabiliyetini neredeyse yitirmiştir.

Müslümanlar, bu hâlde düşen Avrupa'ya çocuk sahibi olmak yerine köpekler yerine onları uyandırmaya çalışmalılar. Müslüman olmanın gereği budur.

İnsanları gaffletten uyandırmak Müslüman olmanın gereğidir ve bugün sağlıklı bir Avrupa uyanışı Müslümanların lehinindedir.

Bu mahiyette Endülüste takılıp kalmak, çok ama çok büyük bir hatadır. Endülüste, Müslümanlaşma ile Araplaştırmanın özdeşleştirilmesi, Avrupa'nın İslamlaşmasını engelledi. Bugün olması gereken, İslam'a aykırı olmayan Avrupa kültürü bakıyeleri ile Müslümanlaşmanın bütünleşmesidir. Başka bir analizde ele alacağımız böyle bir yol, İslam'ı Avrupa kültürü düşmanı olmaktan çıkarıp Avrupa kültürünü koruyacak bir zırh konumuna çıkaracak ve Avrupa halkının hızla İslam'a meylenmesine vesile olacaktır.

Hiçbir kültür tamamen mukaddes değildir. Her kültürün İslam'a yakın ve İslam'a aykırı tarafları vardır. Bu bağlamda kadim Avrupa kültürü kadim, Arap, Fars, Türk kültüründen İslam'a daha az uzak değildir. İslam o kültürlerin bir kısmını reddetti, bir kısmını ise korudu. Avrupa kültürü için de olması gereken budur. Bunun olması durumunda Avrupa kendisini koruyacak, İslam'da geçmişte Araplar, Farslar ve Türklerle güçlendiği gibi, kıta Avrupası gibi, Güney Amerika ve diğer kıtalarda da Avrupa halkları ile güçlenecektir. Asıl bunun gerçekleşmesi durumunda yeni Avrupa doğacaktır.

Bu yeni Avrupa, tabii bir Avrupa olmaya mahkûm değildir, takvasıyla önde bir Avrupa olabilir.